

Een kater na een winter

Erwin Debruyne Van de Vereniging voor steden en gemeenten en specialist in mobiliteit en wegenbeheer deed een opmerkelijke uitspraak:

“Men kan niet verwachten dat élke straat meteen gestrooid wordt. Het is opmerkelijk dat mensen 's winters zonder morren naar de Alpen rijden, desnoods met sneeuwkettingen, maar zodra er een paar centimeter in hun straat ligt, eisen dat de sneeuw meteen verdwijnt.”

Ruim 76000 ton zout werden gestrooid voor een een geschatte som van 4 miljoen Euro.

Heel wat gemeenten klagen dat de winter hun veel geld heeft gekost. Gemeenten als Genk 80.000€, Tongeren 39.000€, Heist o/d Berg 115.000€, Wevelgem 43.375€ enz... zitten nu met een kater. Zelfs Markedal , een kleine gemeente zit met een factuur van 40.000 €.

Verwacht wordt dat de herstellingswerken aan kapot gevroren en door het zout aangetaste wegen het kostenplaatje nog flink

zullen verhogen. Zo denken ze in Eeklo al aan 60.000 euro extra kosten bovenop het jaarlijkse herstellingsbudget van 250.000 euro. En zo zal het in alle gemeenten vergaan.

Nu pas stellen de gemeentebesturen zich de vraag of er wel zoveel gestrooid moet worden?

Mocht men inderdaad in De VS, Canada, Scandinavië, Rusland en de Alpen ook zo kwistig strooien, dan hadden de milieuverenigingen een nieuw thema om geld in te zamelen en actie te voeren.

Volgens Debruyne hebben gemeenten geen verplichting om overal sneeuw te ruimen, maar wordt er wel gretig gestrooid zodat de stad niet aansprakelijk kan worden gesteld bij ongevallen.

Waar eindigt en begint de aansprakelijkheid van gemeenten, maar ook waar beginnen en eindigen de aansprakelijkheden van de burgers zelf. Welke zijn de verwachtingen die ze mogen hebben van de gemeente en van de maatschappij, zijn vragen die ik me al heel lang stel.

De druk op gemeenten komt er door de groei van het forensisch verkeer van steeds meer mensen die toenemend de steden ontvluchten en nu elke dag naar de steden en industrieparken rijden waar ze werken. Mensen die gevlucht zijn van de multicultuur, de concentratiescholen, de seksuele en religieuze intimidatie, de criminaliteit en de drugs. (al zijn die drugs nu al in elk gat met een nachtwinkel te koop, een gebruik dat is meegereisd met de vluchtende stedelingen)

Alhoewel mensen veel minder uren uit werken gaan ten opzichte van pakweg 50 jaar geleden, zelfs met toevoeging van de reistijd, blijkt alle overgebleven tijd te worden gebruikt om iets anders te doen. Sporten, reizen, TV kijken, wellness- en beautycenterbezoek, cupcakes bakken, ... men kan het niet zo gek bedenken of het bestaat in de ontspanningswereld ... Maar zijn eigen voetpad/fietspad vegen, zelf zout strooien, zelf de gracht uitkuisen, aan de perceelgrens, dat is te veel gevraagd. Geen probleem met de tijdsbesteding van mensen in

hun vrije tijd, als dat niet ten koste gaat van steeds hogere kosten. Het prijskaartje voor wat wij van de gemeenten verwachten begint zeer zwaar te wegen en zal in de toekomst onbetaalbaar blijken te zijn.

Men moet zich eens dringend beginnen afvragen of de gemeenten hiervoor aansprakelijk moeten zijn en of ze al die taken die er in de jaren, toen het geld niet op kon, bijgekomen zijn om de kiezer te paaien op zich moet nemen. Een gemeente zou zich terug moeten plooien tot de kerntaken, besparen, en als het kan belastingen verlagen. Immers in andere landen met strengere winters draait de economie ook en geraken de mensen op hun werk zonder dat ze de gemeente kunnen dagvaarden.

http://www.vandaag.be/binnenland/120383_burgemeesters-overwegen-te-stoppen-met-strooien.html